

Više vremena s Maxom

**Ashlyn B. (12),
Washington, SAD**

Jednom sam otišla kampirati na plaži sa svojom obitelji, nekoliko prijatelja i svojim psom Maxom. Plivali smo i igrali se cijeli dan. Zatim smo gledali vatromet kad je pao mrak. Svi smo se fantastično proveli.

Kada je vatromet završio, potražila sam Maxa. Ali njega nije bilo! Usponičala sam se i vikala da je Max nestao. Dok su mi se suze slijevale niz lice, svi smo ga tražili u šumi. Osjetila sam tihu glasnicu koji mi je rekao da se pomolim, pa sam to i učinila. Ali cijelo mi je tijelo bilo mlijatavo poput rezanaca i bojala sam se za Maxa.

Nismo ga pronašli, pa smo pješačili natrag do našeg šatora. Nastavila sam se moliti u svojoj glavi, no počela sam gubiti nadu. Zaspala sam u suzama.

Nekoliko sati kasnije roditelji su me probudili. Max je sjedio odmah do mene! Moji su roditelji čuli zvuk Maxove ogrlice kako zvečka ispred našeg šatora. Zagrlila sam ga čvrsto i tiho zahvalila Bogu što je uslišao moje molitve.

Tri godine kasnije Max je ozlijedio leđa i jako ga je boljelo. Nije mogao biti izliječen, pa smo se morali oprostiti. Nebeski me je Otac utješio i dao mi mir. Duh Sveti podsjetio me da smo prije tri godine skoro izgubili Maxa, ali nam je Bog pomoćao da ga nađemo. Zahvalna sam što nam je dao više vremena da volimo Maxa.

Znam da Bog odgovara na molitve i pruža utjehu u kušnjama. Pomirenje Isusa Krista vrijedi za svakoga. Toliko sam zahvalna za ono što su Isus Krist i Nebeski Otac učinili za moju obitelj i mene. ●

